

Bravo Serbia!

Tässä Euroopassa on jotain mätää. Maita tulee kaiken aikaa lisää, mutta yksi asia on ja pysyy: Suomi ei pärjää euroviisuissa. Lähetetäänpä meiltä sinne jenkkää, polkkaa, hamboa, tangoa, rokkia, bluesia, sottiisia tai vaikka enkelikuoroja, aina ryvemme häntäpäässä. Ensin kyllä keuhutaan, että jopas on teillä hieno kappale, mutta sitten kun suuri televisioyleisö kuulee, että musiikki on Suomesta kotoisin, se äänestää kaikkia muita. Jos vain jollain konstilla Suomi saadaan tiputetuksi kokonaan pois, se tehdään. Mikäli tämä ei onnistu, Suomi äänestetään viimeiseksi.

Ei sillä, että kukaan olisi tosissaan uskonut ruotsinsuomalaisen tangokuninkaan menestyvän argentiinalaisella tangolla joka oli sovitettu amerikkalaiseksi diskojytäksi preussilaisella poljennolla, mutta eivät kyllä olleet häävejä välieristä jatkoon päässeetkään.

Tärkeintä oli se, että ne olivat kotoisin entisestä Jugoslaviasta. Se johtuu siitä, että Saksassa on varmaan kymmenen miljoonaa entistä jugoslaavia, jotka saavat sieltä käsin äänestää omia laulujaan, vaan eivät saksalaisia. Balkanilta selvisi puolen tusinaa maata loppukilpailuun, ja olisi selvinnyt lisääkin, jos niitä olisi enemmän olemassa: vaikkapa Troijaa ja Voivodinaa ja Transsylvaniaa.

Suomalaisiakin on toki ulkomailla, varsinkin Ruotsissa, ja he olisivat voineet sieltä soittaa Jari Sillanpään kannatusnumeroon, mutta eivät vain soittaneet, ainakaan tarpeeksi. Kun suomalainen pääsee kerran karkuun kotimaastaan, ei hän sitä enää jaksu tukea edes euroviisuissa. Eikä miljoona ulkosuomalaista olisi tietysti millään pärjännytkään kymmenelle miljoonalle balkanilaiselle.

Katsokaapa vain, niin loppukilpailussa kärki on jotakuinkin seuraava: 1. Bosnia-Hertzevovina, 2. Serbia-Montenegro, 3. F.Y.R. Makedonia tai Kosovo-Albania. Ja niin edelleen.

Englanti pääsee humpanrenkutuksellaan parhaana ei-balkanilaisena jonnekin sijaluvulle 8., Irlanti seuraavaksi ja Ruotsi suunnilleen kahdenneksitoista. Suomen raati äänestää kärkeen Viron, Venäjän ja Ruotsin, mutta ei se niitä paljon auta, sillä suomalaisia on vähän, television ääressä normaaliakin vähemmän.

Tässä oikeastaan on ainoa lohtu: meille jää lisää vapaa-aikaa, kun ei tarvitse katsoa telkkarista sellaisia ohjelmia joissa meikäläiset eivät menesty. Niitä alkaa olla jo kiitettävän paljon. Hiihtokilpailuita ei ole tarvinnut välittää enää kolmeen vuoteen. Jääkiekon MM:stäkin riittää pelkkä alkulohko, euroviisut eivät kiinnosta enää ketään, eikä taida Ateenan olympialaisissakaan kesällä olla paljon katsottavaa.

Mitä me sitten teemme kaikella säästyvällä vapaa-ajalla? Katselemme tietysti tositelevisiota, näitä Idolseja ja Suomen Robinsoneja ja Miljonääri-Jusseja. Niissä sentään suomalainen yleensä voittaa.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)